

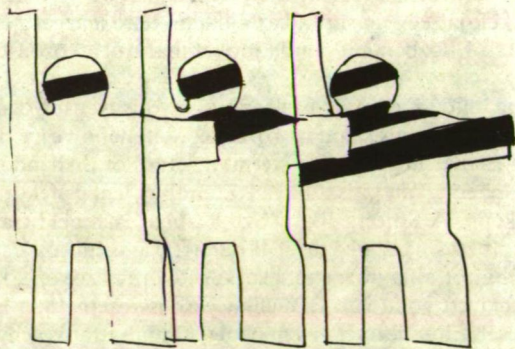
lán Boldogtalanokjának bemutatójára készült, a költő-dramairó szavai nyomán azt írtam: a szolnoki színház a fény felé tör. Most sem remélek, s kívánok mást. Hogy küzdelmek, sikerek, kudarcok és a tanulságok nyomán látásuk el ne homályosuljon. A Tisztákkal és Molnár Ferencel induló budapesti Nemzetiben és Miskolcon, Szegeden, Kaposvárott és Pécsen, Győrött, Szolnokon és a Katona József Színházban remélhetően elkezdődik, illetve folytatódik a munka abban a törekvésben, hogy a közönség érezze végre — Latinovits Zoltán szép kifejezésével élve —, hogy az előadásokra esténként az „egységes akarások csarnokába érkezett”.

Sic itur ad astra.

Szerkesztői asztal

A Magyar Írók Szövetsége választmánya és kritikai szakosztálya közös rendezésében értékelte lapunk 1982. évi munkáját. A vita 1983. január 17-én volt az írószövetség klubjában. A főreferátumot Sükösd Mihály tartotta. Felkért hozzászólók voltak:

Gyertyán Ervin, Kiss Ferenc és Kulcsár Szabó Ernő. A vitában felszólalt Pálffy G. István, Csák Gyula, Kiss Gy. Csaba, Czine Mihály, Alföldy Jenő, Czakó Gábor, Szilágyi Ákos, Koczkás Sándor, Fekete Gyula és Vörös László.

József Attila Tudományegyetem
Magyar Irodalomtörténeti Tanszék
Könyvtára
Szeged, Esztergom u. 2-6.
6722